

KELET-KÖZÉP EURÓPAI SZINDROMA

Megoldatlan ellentétek a Kárpát Medencében

A jelenlegi diplomáciai és politikai döntéshozók, nagyon keveset tudnak a Közép és Kelet-Közép-Európai problémák gyökeréről. Ezért, erről a nyitott sebről, nekünk kell felvilágosítással szolgálni annak a néhány politikusnak, akik ezt - teljes tudatlanságból - legszívesebben a szönyeg alá sepernék.

TÉNYEK:

Az első világháború után, a győztesek feldarabolták az Osztrák-Magyar Monarchiát. Ezzel a folyamattal, ahelyett, hogy egy közép nagyságú, több nemzetiségű politikai és gazdasági egységet teremtettek volna, öt kis, gazdaságilag és politikailag gyenge alapokon álló, látszólagos nemzeti államot alkottak: Ausztria, Magyarország, Csehszlovákia, Románia és Jugoszlávia. Ez - más tényezőkkel együtt - a második világháborúhoz vezetett, tragikus következményekkel.

Többnyire a Szovjet Unió terveinek tulajdoníthatóan, a háború után a felosztást helyreállították és így, gazdaságilag még bizonytalanabb és tarthatatlanabb lett a helyzet.

Azóta két mesterségesen alkotott állam esett szét, még több kis államot eredményezve.. Most hét van a Kárpát medencében: Ausztria, a Cseh köztársaság, Szlovákia, Magyarország, Románia Horvátország, Szlovénia a Csonka Jugoszlávia és egy idegen új tag: Ukrajna, ugyanebben a tájegységben.

Az igazi vesztesek a magyarok. Az 1920-as Trianoni (Párizs) békeszerződésben, az utódállamoknak közel 4 millió magyart vesztettek el. Azóta, ezek az államok minden rendelkezésükre álló eszközzel, meg akarják semmisíteni a magyar nemzetiségű lakosságot: deportálással, kényszerített beolvasztással, kivándorlással, kiutasítással és (közvetlenül a második világháború után) fizikai elpusztítással is.

Természetesen egyetlen nemzet sem tűrhet el egy ilyen tarthatatlan helyzetet. Ha a győztes hatalmak szigorúan ellenőrzött népszavazással vagy legalább a lakosság nemzetiségét tekintetbe véve alkották volna meg az új határokat 1920-ban, a revíziót követelő mozgalom Magyarországon igen hamar elcsendesedett volna. De, egy ilyen sértő, lelkiismeretlenül igazságtalan békediktátum után nem nyugodhatnak bele a határok véglegesítésébe.

Ez az egészségtelen állapot alakította ki az u.n. "trianoni szindrómát". A Kárpát medence összes népei szenvednek emiatt, nem csak a magyarok.

Nem számít, mit csinál, mond a kormány, a magyarság nem tudja ezt a helyzetet elfogadni. Az utódállamok is halálosan félnek a magyar revizionizmustól. Egyszerűen nem tudják elhinni, hogy a magyarok hajlandók lennének valóban feladni elvesztett (a véreik által lakott) területeiket.

Ez a "Trianoni szindróma" mindenkire káros hatással van..

A magyar kormány - nyugati sugalmazásra - reméli, minden keserű tapasztalat ellenére - hogy az Európai Unióhoz való csatlakozás után néhány évvel a határok elvesztik jelentőségüket. Így a magyar kisebbségek megmenekülhetnek a megsemmisüléstől.

Sajnos, nem ez a helyzet. Ezért, 10-20 év alatt a magyar kisebbségeket megsemmisítik, kiűzik, adminisztratív eszközökkel elveszik helyi többségüket, más betelepülőkkel kiszorítják vagy beolvasztják őket szlováknak, románoknak, szerbnek, ukránoknak. Szerbia és Ukrajna belátható időn belül nem is kerül be az Unióba.

Az Orbán kormány, hogy csökkentse a veszélyt, a nemzetközi jognak és gyakorlatnak megfelelően, egy u.n. Kedvezmény Törvényt hozott létre a kisebbségi magyarok nyelvének, kultúrájának és vallásának megőrzése érdekében..

Az utódállamok, nevezetesen Szlovákia és Románia fel voltak háborodva és kikényszerítették e törvény felhígítását. Az egy cseppet sem zavarja őket, hogy a legtöbb európai államban lényegében hasonló törvények vannak érvényben, így náluk is. Románia pedig 2006 novemberében kiterjesztette a az állampolgárságot a világ minden románjára. Szerbia hasonló törvényt hozott.

Mivel nem hajlandók elfogadni ezt a teljesen minimális próbálkozást, talán más megoldással kell szembenézniük.

M E G O L D Á S

1. Amint tudjuk, a határok megváltoztatása lehetetlen a német-lengyel és a német-orosz határhelyzet miatt, nem említve az UN erre vonatkozó álláspontját.

2. Az Európai Unió közeli kibővítésének nincs reális alapja.

3. Az egyetlen ésszerű megoldást az autonómia kínálja.

Több sikeres példa van erre: Dél-Tyrol Olaszországban, a baszkok és katalánok Spanyolországban, az Aaland szigetek Finnországban, és még a gagauzok is a Moldvai köztársaságban.

Nagy Britania is széleskörű autonómiát adott Skóciának, valamivel kevesebbet Welsznek, Írország legnagyobb részéről még a 30-as években lemondott. A francia kormány is növekvő nyomás alatt áll a korzikai, baszk, breton és más, régen elfelejtett kisebbségek részéről.

Ennyi jó példa után, miért nem tudja az Egyesült Nemzetek, az Európai Unió kényszeríteni ezeket a körülöttünk lévő kis neoimperialista államokat a példa követésére?

Ha ezt elmulasztják, óriási méretű Kárpát medencei etnikai tisztogatásért lesznek felelősek - bármilyen alatomos, finoman ravasz módon is - ez be fog következni.

A tény az, hogy a valódi, kényszeríthető önkormányzatot ritkán adtak a hatalmasok vérontás nélkül. Valóban akarnak egy másik puskaporos hordót Európában?

Magyaródy Szabolcs